

تا مضاعف بر عتاد و کانههارا بدور بسته بازار بپارایند تا ظلم مذکور شنیده منود کردن بمقتضای بندگی  
 خدیو دین پرور ندیده لابد برسم حکام با مضمی از ان گذر بگذشت و دو سال مرتبه منصوب ماند  
 بسکه از لشکرش مسلمین از نیت میر سید طوق مروضه اعیان نشان شاهی با نهمین رسیده  
 که دو نقطه پانینش بالا کرده از حکومت مسلمین موقوفه اند چون موقوفه بسبب آزاری که  
 بصارت هوای قلوب تعلق آباد بالطبع سازد از دیده چندی در نوشتت و بادشاه بر رعایت خاطر  
 مزاحم گردیده اندک تعمیر قلوب و عبارت حال تعلق آباد از دست سرانجام چون دیگر ناظم به تهنیت  
 قائم گردید وی طلب حضور شده نواب زبردستخان در اواخر عمل نواب میر خان رسال  
 هزار و صد و یک هجری مطابق سی و سیوم جلوسی با تته رسیده در همان ایام گذشت پس نواب  
 ابوالفضلخان بگورگرت ثانی در سال مسطور آمده دو سال و چند ماه گذرانید با انتقال و عمرش نواب  
 حفظ الله خان خلیف سعد الله خان وزیر شاهجهان بادشاه بسال هزار و صد و سه هجری مطابق سی و پنجم  
 جلوسی بگورگرت تته در سوستان رسیده امیری مخیر و صبا توفیق بوده در عرس چیمیز بزرگسراشیلان  
 می کشید طول و آخر خود افا و در دست گرفته دستهای شست و قتی که بادشاه زاده محمدزاید  
 بگرفت میان دین محمد سرانی رسیده وی از برای بل بستن بدیاری سوستان مامور بود چون با شرت  
 از شیخ عبدالغنی تفتی کار و نحوه میسر نشد خود بنفس تفتیس اهتمام کرد بسبب خوردن حرارت آفتاب  
 کلعتی بمزاجش رسیده بان کسل در سوستان بسال اثنی عشر و مائه و الف و فوات یا تته میر غلام علی  
 آزاد بگرمی تاریخش این آیه قرآنی درید بیضا فلهم جنات المادی نزلا با کالوا لعلولون قلوه حاکم  
 نشین تته که اکنون باقی بنا کرده است سبب اتمامی این را با بادشاهی بنا میگردد سوانگ کار عرض  
 نموده که درهای بشهر سپاه بود و برای حویلی خود جلوسی سازد لهند آخرش مجرا نیافته شد آنچه شد تته  
 عمارت کلی ایام مرزا محمد باقی ترخان بجال مانده با دو نور کمال و بلاغت شروع در نهایت لطافت می گفت  
 سعید خان المشهور بجانانزاد خان سعید خان چنگیز خان در سال هزار و صد و سی و سه هجری مطابق چهل  
 و پنجم جلوسی بنظامت تته در سوستان معزز گردیده خود در سوستان نشست و ارشد خان پسر تته در شاه  
 آنگاه نواب میر امین الدین خان حسین ولد سید ابوالکلام مشهور و تخلص بن میر ابوالفتح النحاطب  
 با سیرخان که مذکور شده بسال هزار و صد و چهارده هجری مطابق چهل و هشتم جلوسی با یالت تته سوز شد

امیری و الامتداری بود اغلب اوقات بطالوکت و صحت با علما پرداخته رشحات الفنون ششاد غلظت فکر  
چهارده علم و معلومه الافاق از مولفانش شایع بود از وی نواب یوسفخان تری بسال هزار  
و صد و پانزده هجری مطابق چهل و هفتم جلوسی بصاحب صوبگی تته رسیده پس از یک سال عز و کشی  
نواب احمد یار خان اصل قوم برلاس که اجدادش ساکن قصبه خوشاب من اعمال لاسور و  
پدرش الی یار خان کتوت لاسور و لسان و قریب چهل سال فوجداری غزنین داشته چنانچه در مجله  
ثانی مذکور باشد سومی الی بسال هزار و صد و شانزدهم هجری مطابق سال چهل و هشتم جلوسی بنظامت  
تته رسیده سه سال حکومت کرد و منسوب بود که عالمگیر بادشاه در هزار و صد و هیزدهم بیست و ششم  
ذی قعد و درگذشت و بهادرشاه خلف مغلش و روزه محرم هزار و صد و نوزده جلوس نموده  
عالیجان محامدی در واره شدتی ظهور کرد از آثار اوست پس نواب سعید خان بهادری بن  
مذکور عرف عطر خان بسال هزار و صد و نوزده بعرفان بهادری شاه در تته آمده بعد یک سال و پند ماه  
عز و دل گردید و نواب مهین خان در سال هزار و صد و بیست و یک بنظامت رسید پس نواب  
شاکر خان در سال هزار و صد و بیست و سیم ایالت تته یافته در همین سال نواب مهین خان  
کرت ثانی رسید چون در نیمین بهادری شاه در رابع و عشرين و امانت و امانت درگذشته پسرش سزالدین  
جهاندار شاه شد نواب حواجه محمد خلیل خان در سال ننگو بنظامت رسید چون در عرصه ماه بهمان سال  
بعد برانداختن جهاندار شاه فرستید با عانت سادات باره صاحب سرگردید نواب عطر خان و  
سعید خان نگرین بیگلر بوقت رسید چون جوان ناخبره کار بود و در کارش محمد یعقوب کشمیری عنقریب  
انقش برسم نورد و با میر لطف علی خان که مذکور گردید و نوبتش بجدال طولانی کشیده از آنجا که کار  
میر مومی الیه در حضور قومی افتاده بود با وجود کوه و فزگی و جلالت موروثی بعد در بند سال کال جنگ  
سویچال و تدا بر موروره در صفت جنگ بعد طفر ناگهانی مقتول گردیده میر لطفعلیخان میر محمد  
شفیع نام از بنا بر عنوان آرا نگاه کرده ارباب عرفان میر محمد یوسف مهدی رضوی البکری که مذکور  
شود بعد سلب ملک اندست عطر خان مذکور کوس استقلال زده یک سال بدر بند پرداخت و چون  
خونیش در حضور تمام کرده ویرا بصفت جنگ مقتول گردانیده حاکم براسه گردید ایام حکومتش از ابتدا  
بیست و پنجم بعد هزار و صد و بیست و بعد قتل محمد عطر خان بسال هزار و صد و بیست و هفت هجری

شاعت علیخان خطاب یافته تا سال دیگر حکومت را ندویش ازان و بعد ازان بخدمت عثمانی  
 بوده و با عزاز و آبروی کلی ز رسته و رتبه و ابروی جلالت و سستی کم برآمد از حکام کسی بود  
 بدوت را تا نبی اوی بسیار مرد باستعداد بود و سلیقه نظم و شعر غایت جریسته داشته همت تخلص  
 میگرفت سدا انجام بسال هزار و صد و چهل و چهار درین کمال در گذشته او غلبنی التجات تا کنش  
 طبع زاد محمد حسن شاعر است که بصحبتش تربیت یافته بود و پسران رشیدش میر غضنفر علی و میر  
 ذوالفقار علی بجان بزرگی اقصی غایه متصف میر غضنفر علی بسال هزار و صد و هشتاد و سه  
 در گذشته میر ذوالفقار علی یادگار آبا است حق تعالی در فریه خاندن کور برکتی داده که از ایشان  
 دو کور از نیا بر دلوا اسم متجاوز بر پنجاه می باشند ایزد تعالی و خاندان اهل بیت اطهار همچنان بفرزند  
 نواب اعظم خان ولد صالح خان بن فدایان از سادات خانی نیره برادر کوچکانش خان جهان  
 بهادر که مشهور بپیر بابا است در سال هزار و صد و بیست و هشت هجری مطابق سال پنجم و خیزی  
 بعد عزل میر لطف علی خان بنطامت تیره معین گردید و چند خواجه محمد ظیل خان نیاستش آمد  
 تیره شده آنگاه خود رسید و چهار سال کما بیش بکومت گذرانند قضا را و رودش بر اهل دیار  
 سمرالواع آزار شده بنجل غلا و واقعه شهادت شیخ حق شناس شریعت اساس گوهر  
 یکتائی بجز حقیقت شناسای و قانع رموز طریقت مرشد مرشدان خدا آگاه شاه غایت انتر  
 صوفی است گویند آن خدا آگاه در قریه جنوک المروت بمیرانپور کنار فازیاه واقعه پرگنه توره  
 با جماعه صوفیه عند اپرست بیاد حق مستولی بوده بنا بر نامو افقی سادات بلری که فقرای بلری  
 خاندان شان بجانته فریغ مجد و این سلسله از آنها بریده باینها می پیوستند و شماتت زیندگان  
 مثل نوز محمد پیلو و حملت که در زمین ایشان فقر آگ و ریشه دو انده بودند ناظم مذکور در حضور علی  
 کرده حسب الحکم کمک بنام شد ایان خان عباسی و سائر اشام طلبیده با حشری بر من از شمار  
 ایلغار نموده بعد محاصره چهار راه کامل و خوردن شجون فقر که در آن نخست کار بر و نیان سلطنت  
 نزدیک سیده بود و آخر بلغزش بانی فقیری که اسم ذاتی بلند نمود و دیگران موافقتش کردند  
 و بیگانه اند آشتابان شناخته شده اگر حلف تیغ گردیدند چون هنوز کار در و نیان برین  
 ارتسوخ بود بدو رخنه زده بممالک گرفته در پنجم صفر هزار و صد و سی کرد آنچه خواست و پتیه

بدر خنده زده بممالک گرفته در پنجم صفر هزار و صد و سی کرد آنچه خواست و پتیه

مراجعت نموده و دعوی مزج لشکر بنا بر خود جبر تا جبران انگیزه مخدوم حمیت الله طالب علم که محقق  
 و معتقد علیه وقت بود بر ما لغت زده چون باز نیامد از شهر بیرون افتاد تا باشد متنبه شود -  
 از آنجا که دیده حق شناسی ناظم مکفوف بفرض بود آن جامع علوم ظاهری و باطنی مسلسل  
 و منقول از شورا شهر باز بدون آورده چندی بچسب داشت و موجب گران خاطر ای اکثر اهل الله  
 و عوام خلق حسد اگر دیده با بجه چون در احدی و ثلثین و مائة و الف بعد از اول ستاره خلافت فرخ  
 در رفیع الیهات بن رفیع الشان و رفیع الدوله شاه جهان منطاب نیز اعظم جهان بنان محمد شاه باو شاه غای  
 سلطنت فروغ جاوید بخشیده بعد عزل ناظم مذکور نواب جهانگیر خان نطف محمد منعم خان النماط  
 بنجانان وزیر اعظم شاه عالم بهادری و شاه در سال هزار و صد و سی و دو و چری مطابق دویم جلوه  
 منصوب گردید امیر رفیع القدر کم آزار غریب پرور با سلوک آشنا بوده همواره بصحبت اهل فقر  
 و کمال نشستی و باشوا خوب و خورده و در وادی شور پای استادی می پوشید و کاظم تخلص  
 می نهاد حسب مشیت ایزدی در خمس و ثلثین و مائة و الف همیجا در گذشته نغشش بر اهل لاهور  
 بر وندیس پسر شیرش سلطان محمود خان جانشین مانده چون کار پردازان اکثر مالیات  
 تحت خود می بردند یکم نواب مستوفی رضی محمد خان را فرستاده تا کار پیشش را وارسد نامه  
 در سال سی و هشتم آمده یکسال ماند و درون قلواریک جانیافت تا آنکه در سال دیگر نواب سیف الله خان  
 بتقامت معین شده و عبد السیخ خان برادر شاه عبید الغفور را که کندی توتم سال و سه  
 نیامتش و اردتته گردیده و سلطان محمود خان معزول شده پس رفت راضی محمد خان چندگاه دیگر  
 هم بتوقع ایالت ماکت مانده زیر بار گردید و بعد آمدن نواب سیف الله خان شکستبال  
 بردند گویند نواب معز الیه ویرا تکلیف نوزکری سیکرد و اما بهر کار خود ندید و مراجعت نمود  
 از رفیقانش مرزا عبدالغفار و آقا محمد کریم و مرزا محمد حسین و آقا محمد صادق که هر یک نامدار  
 بودی همین جا مانده بعد نشو کلی بیوت مهود در گذشتند نواب سیف الله خان اصل بیابول  
 سرکار نواب ابراهیم خان ولد علی مردان خان است در راه ذی حجه سال هزار و صد و سی و هفت و هشت  
 رسید امیری عالیقدر و الادب بود و نوز و نطقی ته در ایامش بسیار یافت در هر امیش  
 عمدای بزرگ بزرگ بودند و بازرگان و خورده بزرگان کردی مذہب تشیع را خیلی رواج داد

و در او امر و نواهی مساعی جمیله بکار برده جمله سکرآت راستور و سنی کرده بود گویند لایقیدی  
 بکنورش زفته گفت نواب معشوقه مارا چرا از ما بریدید که بدون وسه ما بیاطاعتیم اراده از بنگ  
 داشت در جواب فرمود معشوقه شما در بدر برزخه کرده بودستورش کردم با بجز و الی خوش است  
 پاکیزه روش مثلش کم نشان و مند قضا در سال هزار و صد و چهل و سه هجری بمعرض فتوح و گزیده شده  
 در جلوه گاه امامین بیان مکتلی مدنیش کرد مدح دستهای با امامین آل عبا است و تا نخیش بر قبر  
 منقوش پسرش صادق و قلیخان یکم چند بعد و پیشه ماند آنگاه نواب ولیر و لیخان امیری با شان شایان  
 و را در آخر سال چهل و سه بعد هزار و صد و چهل و سه بقامت رسید و دو سال بحال انسانیت و نیست  
 گذرانده در خلال حال صوبه ته انعام امیرخان شده و بنا بر اجاره افتاده نواب همست و خان  
 ولد ولیر و لیخان مذکور بر رعایت اینکه مباد و دیگری زفته پدرش را بجا کشید متقاطع معین با امیرخان  
 بسته در سال هزار و صد و چهل و پنج هجری به ته رسید هر چند از فرار طاگیر تا اجاره تفاوت کلی هم  
 قان این طالع یا هر یک سال کم و بیش خوب بسر برده تا آنکه بعد موقوفی مے نواب صادق و قلیخان  
 ولد نواب سیف الله خان مذکور در سال هزار و صد و چهل و سه هجری مطابق نوزدهم جلوس با جاره  
 از طرف امیرخان وارد شده سال اول بهزار چهل و سه برده در سال دوم تا وان کشید چون در آن  
 وکیل نواب حسد ایارخان الموت بمیان نور محمد کلوره عباسی در حضور کار با صل کرده بود و قلیخان  
 بمحاشنه تا وان اجاره ملک تسلیم شیخ غلام محمد ولد شیخ عزیز الله وکیل شد ایارخان سلطان بود  
 و انان قرار ریاست حکام هندیه از ته مرتفع گردیده و دو دان عباسیه مسطور با یالت به کرد  
 سوستان و ته فروغ جاوید یافته چون دولت این طبقه قرین سوکت ارغون و فرزند ترا از حکومت  
 سه و ترخانین است ذکرشان و طبقه علی میگردد و بنا بر مزید فائده و او ای حقوق تکف کر از اصل  
 سه میان بزرگان این سلسله مجلا گذارش میکند طبقه ایالت خاندان کلوره عباسیه  
 معلوم ابل حضرت با و که سب قرار داد ارباب جنرازه گروه نامین نسب این طائفه علیه حضرت  
 عباس عم رسول منتهی است و میان او و نامان نام که شش واسطه نثره آن شجره است و در حدود  
 کج و کران و روی شایع معتقد علیه طائفه کثیره زبسته اولادش هم غفیر نام او و نام زلف مخالف  
 مانده پس از پنج و بست از میان او و نامان مذکور بهی اسم بزرگ بر کاهره بلیه فرود آورده از قوم

گو جریضا آورد پس از وی سبلی نام پسرش بجایست پدرو را آنز سر و سر و سر شده قلوب بر پس و مقاب  
موتی بنامش منوز یا و کار پسر و پدیده اسم بموجب اتفاق برادران با توایج کثیر و ارد موضع  
کنها تبه میان قوم او در پیچیده مغز و در طلال همه زمیندار تعلقه دیال کانگوه بجای کشید از و  
محمد نام پسر زائیده که جد صاحبان صکدر ولایت است آنگاه بتایید بر قاتت هفت سال  
که ذکر شان در طبقه گماشتگان سلاطین غزنویه مذکور شد بر طمان بلازمت صاحب زمین رسید  
رئیس جلد شده از هر که ام دختری گرفته و لقب بجام گردیده بر مرصدا اقبال تصاعد نمود و بدلت  
عالی رسید از و از و زن پسر آورده از هر که ام اولادی موفوره بهر سید منجا از چو کنیا نام  
نواسه را ناچند ولد همیشه مذکور و او و نام پسر و وجود یافته و او و پوتره از اولاد و ایند و از لاشار  
نام قوم لاشاری ساکن بهراج طرف رده کاجه با بجلد جام چند زمانه بچید سبلی تعلقه بهر اولاد  
پرگنه لوهری اقامت کرده و آنز و کنها تبه بر کنار ساگره در گذشته آنجا در فو نشد میر جاکر بلوچ  
و آری دادانی قوم چینه ولدی همه باش بودند بعد از زمان دراز با انقلاب روزگار از اولادش  
کسی صبا اسم در رسم بنخاسته گریخت آرم شاه ولد میان کجی بن صاحب بن میان خان  
بن ظاهرن میان ران بن میان شاه محمد عرف شاهیم بن میان ابراهیم بن میان محمد بن جام چینه  
بر و واسطه کیس شیخ الیاس لنگر اجه و دیگر شیخ ابوبکر جوی مندار شاه منظر ام تحقیق و مل  
موقت سردی میر سید محمد المورف میران محمد مهدی جو پوری که در مجلد ثانی مذکور است روشن  
منوده و بعد سیر سره در موضع پشری تعلقه جاندو که رحل اقامت افگند کبر ابر به از موضع و بیح  
توایج کوچیده در سلک مریدانش سنسک گردید چون در الوقت نواب خانگانان نزد میان  
آدم شاه با ستم او دعا آنده و التماس ندی کرد حسب درخواست کبر ابره مذکور زمینداری میان  
جاندو که از انتقال قوم چاندیه بوسه گرفته داد بالال میسک شایخ وقت از اولاد شیخ الشیوخ  
شیخ بهاد الدین ملتانى در تلبها طاقات محققانه کرده بر و رایام بیک کثرت مریدین شد و در فو شیخ  
زمین کوشیدند بیثباتت زمینداران بدست حاکم ملتان بشهادت رسید سید حسب الوصیت  
آقا شاه محمد کو تو ال حاکم ملتان که در ایام جس آن خدا آگاه مرندوق فیض عالی شده بود  
نقشش بیکر آورده بالاسنه کوه بجاک سپرده از آنجا بسکن آن شهید رسید ابراهیم و داود و لوی

گرمی ویرا که صغیر بودند و مو توابع دوران فطرت آواره داشتند جمع کرده جانشین شد اصل شاه محمد از قوم بلوچ که بیری ساکن زمین چتر بار نزدیک دره سیوی است سرانجام خون و گذشت میان ابیاس بن داؤد بن آدم شاه و ارشد صدر ولایت گردیده و افزونی جمعیت میردان کوشید و بعضی مدت بهو در گذشت بدینش موضع دبری باین موضع شهری و لاؤ گانه است پس برادرش شاه علی عرف شابل محمد سکی صدر ولایت شده فقیرانش از سابق برافزودند و توسیع گشت و کار افتادند ناله لاؤ گانه کننده آنهاست او بر روی ناله زمین از قوم سانکی و ابرو کشیده و در اولاد و برادران قسمت کرده خود در موضع بینانی مسکن گردید سران ابرو مثل جام صدیق و جلاخان بجزاوشی حقوق میرد یازمیداران ساخته بعد فراوان مجاریات بدست حاکم بیکر ویرا گشت بدینش در موضع مرند به مضائق چاند که در پرگه بکبار است پس میان نصیر محمد ولد میان ابیاس مذکور در سال هزار و شصت و هشت جانشین آباشد و در رسد بر سائر اسلاف برافزود و جمعیت محمود روزگار گردیده بومیان سر گاوش آمدن مخالفان بیکر ابرو داشتند لاچار سوی ریگستان شد باندک ایام نابرفقدن اسباب محنت و کار که لازم قوت بشر نیست مراجعت نموده در حد و دپنواران اقامت فرموده سیر سپنوار سرگروه سپنواران بجا که بیکر و خوردن لشکر گران که در آنجا مرزاخان پنی حاکم سیوی بود آورده بعد اندک نزد خوزه مرزاخان مصالحو طلبیده همراه عم خود محبت خان بخصور عالیگیر فرستاد مدتی ویرا آنجا بکس گذشت و اینجا بقیه این و اما نده بکرات مجاریات رفته تا آنکه بعد زمانی طویل خود بخود از حبس نجات یافته با وطن رسیده دیگر در دولت و رشدش خدا تعالی تنگی بخشیده تفرقه عاید جانش نشد و زمین سپنواران آنجا که یکطرفش لصبق روه و یکطرفش آب برد شهری مسعی بعماری بنیته اقامت نمود و موضع شهری بهوچه فقیر و کچه بنیایت شاه فقیر داده فقر اگر سابق حصو و مجزوریت داشتند اکنون اهل و کوچ آورده متمدنات توسیع ملک زمین شدند با حاکم بیکر میر یعقوب خان نام باری جنگ کرده ظفر یافتند و چنین بکرات کاوش حکام رودای فاما پیشرفت اینها بوده پرگنه لا کهاوٹ از دست مغلان بوستان با جاره در تصرف آوردند و کن مورده بسی فزید بکارت بصرف آمد و پرگنه سستی داخل تصرف شان شد فیر و زویرا در آنمزه شهری اساس نمود نو شهره نام پس فیره جات سرایان و بسیار زمین منصوب گشته سرانجام

برسم ایام بعد کمالی سی و پنج یا شش سال متوجه جهان جاودانی گردیده بتلی سرخ موضع کبهاری در نزد  
 گویند در زمان قدیم دو برادر صالح در آن نزد یکب کد پوری اوقات حیات گذرانندی یکی مجرب و دیگری  
 صاحب عیال و اطفال بود و بوقتی در مزدوعات شان بکنتی موفوره معانه رفته چون غله بر میداشتند  
 برادر مجرب نظر بر اینکه برادرش صاحب خرچ کثیره است از انبار خود غله بانبار برادر ریختی و متاهل  
 بر عایت آنکه برادرش هنوز از دنیا نماند غله خود داخل انبارش نمودی سرود از حال دیگر آگاهی  
 نداشتند هر قدر غله را می بردند طفیل خلوص نیت همچنان باقی می بود تا آنکه از نقل غله عاجز آمدند  
 و تتمه را همچنان بجا ماندند بقدرت الهی تلی سرخ از دستگون شده تا هنوز باقیست یا بکل بعد  
 میان نصیر محمد پسرش میان دین محمد و ارث صدر ولایت گردیده چون اسباب جاهش بزمیدی کشید  
 برسم مجرب و زمینداران و حکام بگوشش برخاستند میرسنوار که شهرش فخر و ضبط سرانین افتاده  
 در حضور استغاثه برود حکمی بنام مرزاخان پنی فرستاده تا بکرات کرد و کرده پیش نبرد پس مکافات با  
 امیر شیخ جهان از حضور آمده بدلات میرسنوار بر فقیران ایلیغا آورد و فیروز و میرا از دیره قلی  
 استقبالش کرده در موضع کهرله شیخون پریشان کلی داده و عنقریب لشکر کبهاری آمده یا رسایان  
 گردیده مجددا ریخت امیر زکوره رفته اثر درسام فقیران شد و الیاخان حاکم بهکر فرار کرده کت  
 نمان جمعیت قنبرخان بروی ناگهان بر سر ایان ریخت و کاری ساخت پس از بخش سرانین پیر شاه  
 مصالحو کرده پس رفت بعد اندک ایام پهنواران باز سحرک شدند بر اثران فوج سرای مرکه پور  
 از کهرام و بسی زمین تصرف کشید آنکار پهنواران خبر آمده لازمست نمودند آگاه باقنانان پنی  
 حاکم سیوی و شکار پورگادش باقی مانده یکچند زود دوز باین رفت تا آنکه شاهزاده محمد معزالدین بر اثر  
 خبر قتل شیخ جهان و شکست آلیاخان از لاهور متوجه شدند میان دین محمد باستماع آن خبر  
 میرمحمد زبادر کوهین را با قاسم که کل بهکر فرستاده تا لازمست شاهزاده کرده از خود راضی نمود  
 چون شاهزاده مراجعت فرمود بسکه تفرقه عاندر و زگار سرانین بوده مقصوده برادر بزرگ پاشا  
 را بنا بر جهالت هوری آمد که شاهزاده بی معانه سلطوت شان مادی پس رفته باید یکی دست  
 و باز نمود و ناگهان بی اطلاع صاحب بانوجی قوی شوار شده ماتیل را با قری تاخت و بگریز  
 او چه کشت و خون آورد چون قضا کار خود کرد شاهزاده باستماع آن خبر چون بگری که بگوشش آمد

بطیش تمام عثمان عزیمت بر یافته میان دین محمد قضای رسیده را دیده گوشه گزید و افواج شاهای  
 کوستان نشسته کباری و موضعانش را پاک تاخت بعد شش ماه اقامت در سوستان آخر میان دین محمد  
 بمصالحه ملازمت کرده چون وی آمد فوجی توی جهت آوردن و اماندانش نامزدی یافته سرود کاج  
 بر زمین کهور میان یار محمد جنگ فوج شاهای کوس مقابلت زخته جنگ ستمانه فیما بین رود او و طرفین  
 بر مای خون روان گردید از انظرن راجه جنگ بهتی و سو جمل او به پوری و از نیظرت تاجه فقیر و جاده فقیر  
 و تاجه فقیر او تهوال هر یک با شکر انبوه بکار آمدند و شکست بر مغلبه افتاده من بعد شاهزاده میان  
 دین محمد را با خود برده مراجعت نمود و در ملتان از حیالش بگذرانید میان یار محمد نقلات شده تخت  
 بر دستان بکمال بر آمدند و بعد جنگ شدید محمد راجان بخیبر از انظرن بکار آمده بود بر شمال دو فرزند  
 یعنی میلن نور محمد و محمد خان صلح کرده در پیش خود جادو اندکان ذلک من احکمی عشر و مائت و الف  
 بجزی پس دو سال میان یار محمد تفرقه در قلات بسر برده و سران سرای اکثر گوشه گرفتند و اکثر ولایت  
 شانرا افغانه بختا و رفغانی ولد مرزا خان تصرف کشیدند بعد معنی آن دو سال رسیدیم بعد از  
 صد بجزی میان یار محمد ولد میان نصیر محمد بآمن راجه فقیر و جمعیت سران میان از مردان دست بیعت  
 گرفته الناس خان بروسی را بلک برداشته متوجه زمین موروثی شد اول از زیدی گذشته  
 بعد طی مراحل بر کنار کولاب منجر بر مکان سازه و نیک تعلقه موضع شهری رسیده هر که کوچی همراه  
 بود مانده از آنجا گذشته تخت ساتانی را از نصیر بنوار استاده بوضع کابه مسکری نمود پس میر محمد  
 برادر او سران سدرای پیشتر ز ستاده تا مار کپور و گاهی بشید تصرف کشید و ظلم فحشور را استخلص  
 نمود بعد این فتح میان یار محمد خود هم ملحق سران شده ایلناس بر روی بجانند ادا اقبال گفت شمارا  
 خدا ورس است حاجت من نیست پس رفت سران میان متفرق از هر طرف جمعی شدند و کچیرا کشود  
 در سکار پور که دار الحکومه بهنواران بود و ثانی الحال موسوم به اسم خدا باد کرد و اقامت گزید و افواج  
 با طرف روانه نمود کباری دکه یار بدست شکر استخلص شد و لاو گانه از دست ملک انجش براد بختا و رفغان  
 تصرف شد بختا و رفغان بوقوع عجز بخدمت شاهزاده محمد عزالدین در ملتان عرض داشت نموده که برادر  
 دین محمد با چنین شورش کرده وقت خیر گریست هر چند وی شاهزاده را بکام خود خواند ولی  
 مقتضای من حاضر بر الاضیه وقع فیه کاریش بعکس افتاده فضا را چون شاهزاده را است روبراه ملکش

آورد بکوت پاهل ملک عرض نمود که ازین راه نباید آمد شاهزاده این اختلاف سوختجات و میرا خالی  
 از خلل ندید عثمان عزیمت بر ایچت یافت و آن اجل گرفته در صد محالفت شد و بعد که وفز کلی بقتل رسید  
 درین ضمن دکلای این طرف نقش مذویت و بندگی خود و خاطر خواہ انداختند بعد کشتن بختا و رخاں شاهزاده  
 بہرگز آمدہ چندی اقامت فرمودہ درہ سیوی از انتقال بختا و رخاں بغازی خان و ودای حوالہ رفت  
 از شوق خاطر خواہ نشدہ بلکہ از بخش برادر بختا و رخاں منتقل گردید پس با سلامخان و قائم خان بنیان  
 رسیدہ بچکدام عمدہ بران گردیدہ حوالہ دکلای میان یار محمد رفتہ تا بموکل سپارند و امر شد کہ برآ  
 آن سر فرازی میان یار محمد ضمن استلام حضور در یاد مطابق طلب میان یار محمد بدر بلہ رسیدہ بود  
 کہ خواجہ حسین خان سوہ مراحم کثیرہ بموضعش رسیدہ حرمت درہ حوالہ کرد از ان ابتدا الشلاک زندگان  
 شای شد و خطاب خدا یار خان زینت عنوان کارانی گردیدہ شاهزادہ خانپور را بپیر امین الدین خان  
 و شکار پور بسوز خان و مبارک خان و سوختخان و او دو پوترا و سوختان بعلام محمد سکھان دادہ از بہر  
 بملتان شگافت بعد چندی ہم شاہ محمد سیر غازی خان بدیرہ رسیدہ و بعد محاربات کلی کارش کتبہ رنگ  
 افتاد میر شہدادت پلوج از نظرت رفتہ کسب تدبیر کار شاہ محمد با انجام رسانیدہ این خدمت علاوہ بندگی  
 سابقہ شدہ باضافہ منصب و تخصیص عطایای مجددہ بنواخت میر شہدادت ازین پت بارلن در جاگیر  
 عنایت شدہ بعد ازین وقائع صاحبزادمانی کہ در قلات بودند بکیریت وارد خدا باوشدند بر درہ  
 سیوی اول صاحبزادہ میر محمد آگاہ محمد صادق خان معترماندہ یکبار رحیم خان پرائنگ و دولتخان پنی  
 غلو کردند و سزا یافتند پس از زمان داود پوترا بمحاربات کلی کس حال دیدہ ملازمت دوام گزیدند  
 اینہر معدمات در نہ سال گذشتہ نہ سال دیگر صرف عشرت و آسائش ماند و سوان جنگ جہونک  
 حرکتی رونوادہ بحق الخدمت کوک بچند قریہ از شماوان و چاچکان مثل قریہ لکری و ڈنڈا و حمام  
 و دورنگ و رجب و پسر و پاچاہ و تہور و دہ ساید بنو بعض زمین و بہر بعض ارض جہول در جاگیرش  
 آمد و بعد رفتن نواب شاکر خان پرگنہ و پاہ با جارہ در دست آمد آخر تا بعد کامران ہزردہ سال  
 روز و شنبہ بیستہ شنبہ پانزدہم ذیقعدہ سال ہزار و صد و سی و یک روان شاریع عام آنچنان  
 بعدا میان نور محمد الملک بختا یار خان ملک پرنیضہ رسیدہ صاحبزادہ داد خان سال  
 بغنائت و مجاولہ پانزدہ آخر بعد اخوت ہزار و ہزار سال چہارم ریاست مطابق ہزار و صد

و بیچ کرده داد و پوتره بمنازعت برخواستند و با ملا جنید ابره که در پرگه جنوی تعلقه بهکر عامل بعض  
 مواضعات ز خریدیه بود و کا دیند و چون زمین شکار پور و خانپور مع مواضعات جاگیر عبدالواحد خان  
 و اینها در مداخلت کرده جواب خان میزالدین میدادند تا بهایه خدمتکار را بجنور فرستاده  
 سپرد و جاگیر تمام خود طلبیده متوجه تاویب شان گردید و بعد محاربات در قلعہ شکار پور شانرا می حاضر  
 کرده با طاعت خشید و الحاصل ملک چهار بخش کرده دو حصه صاحب جاگیر و یک حصه بداد و پوتره  
 و حصه خود قرار داده بر غمال گرفته مراجعت نمود و قوم مذکور بکرات شکست عهده کرده از ملک زمین  
 آواره شدند و رفته رفته در سزار و سی صدونه هجری خد ایاخان در شکار پور نشسته لشکر باستیصال  
 داد و پوتره روانه نمودند و قلعہ و طلی شانرا تهر کرده آخر منت سادات امانی شده خیال منادان  
 از دل بسته اند اکنون زمین بهاران که در آن قدرت بدست داد و پوتره آمده بود کلی ستر و مالکان  
 شده آن قوم اداره بارش دور دراز افتاد و پرگنجات لمان مشمل جلی ملک امام الدین جوید و وزیر خان  
 لکبویه و تاین و بهاد و پور ملک شمس سمد و زمین نزدیک مشور انعامان و طین بابا فرید و صیر رفته  
 مقام گزیدند سر انجام بعد دو سال از کرده نامم التجابو کری آورده بعلو جنای شایان در زمین تعلقه  
 بهکر که نوبت سرایان آمده بود بدیره و جاگیر جا یافتند و همچنین شیخ حمید و شیخ عثمان روز که زمینداران  
 مشهور نواحی لمان بعنوان لایان مع کوچ آمده ملازمت کردند و سال هزار و صد و چهل و دو مراد  
 کلیری عرف کبچہ متعین سیوی شده و قیصر کسی زمیندار کجاوه و میر و کوردی قوم رند سردار محال شوران  
 و اولاد کهرام لاشای رئیس محال سنی و میر و بلیدی صاحب محال چچی و بهیان ایری و بهیا چچه  
 زمینداران محال بجاک ناری و کالانغان و غیره قوم باز دنی مالک و ماور و زمینداران بلوچ کهستان  
 و بهارخان امرانی محال ارکنفانی که هر یک سردار هزاران لشکر بودند ناچیز ساخته بانقیاد کشید با عبد  
 خاضع طلات بروی که خود را شهباز کوهستان خواندی نوبت کین نواخت تا آنکه در سال چهل و  
 سه بعد سزار و صد هجری خود رسوا شده قلعہ کره را از مبارکخان بنگ و محاصره بست و لشکر پیش روده  
 اسماعیل خان بروی شکست و کا کردی روی رگشته نطق گشت بعد ایوا قوه میر عبد اللہ خان اوان  
 نسبت دو صبیبه با جزا و اماصلی کرده تقاضا در سال سزار و صد و چهل و چهار فوجی از بهیان  
 عهده شکنی کرده در زمین کاجه برابر وزله ابا و تاخت آوردند بان انتقام خود مشو و شده بلا و کانه

اقامت نموده سران نامدار را بکنج میر عبداللہ خان فرستاد و در مکان چندیری که میر عبداللہ خان  
 سبقت کرده آمده بود اتفاقاً فریقین دست داده بعد جنگ رستمانه بجار آمد و دیگر کرد و وزیر و میان  
 کلی شکستہ گردید و در سال چهل و پنجم صاحبزادہ محمد مراد یانجان مع سران عمدہ بکبیار و وزیر کار رفتہ  
 دختر مراد علی عمرزادہ میر عبداللہ خان باز دواج کشید و در سال چهل و ششم صاحبزادہ خدا داد خان  
 بخویشی جماعہ مذکور شاد کام شدہ بعد ازین موجبات آمدن نادر شاہ بادشاہ روداد و کلا  
 با نسیمت آمد و رفت کرد و در سال ہزار و صد و چهل و نہ ہجری ملک بہیکر بدست آمد و نوسنتان  
 از ان پیش در دست آمدہ بود و در سال پنجاہ تہمتہ چنانچہ مذکور شد ہم بدست آمدہ شیخ غلام محمد  
 بنیابت سوز گردیدہ و آئین نادر شاہ متذہار را کشودہ رفتن بند از شدت شدت لہذا بنا بر ضبط  
 مدو و بلاد کانہ رفتہ صاحبزادہ محمد مراد یانجان ابلدہ تہمتہ روانہ فرمود وی او آخر ذیقعدہ سال ہزار  
 و صد و پنجاہ و یک بہ تہمتہ رسیدہ رانانی اجمال صاحب و نادر اجہ و جام لکرا الہ با و در جدال زدند و ارناد بشو  
 بر پاشیرین آوردند برتری خشکی جنگہا متعدد و زو و خورد کثیرہ رودادہ جہازات بکھاٹ رسیدہ  
 تا لفظ پور مردو کنار تاختہ و آخر بگشتہ بعد از انکہ انیظرت التواب بر کنار چیدہ شد و سرداوند  
 شکست خوردہ پس رفتند و فوج سرایان تعاتب کردہ ہر دو را قہر اہتر بہ بندگی کشید پس تفرقہ  
 نادر یہ رودادہ در ابتدای شوال سنہ پنجاہ و دو محمد مراد یانجان از تہمتہ رفتہ پید رسید خدا یانجان  
 بو کوٹ شدہ کوچ دین را بہ تہلہار روانہ کرد و شبی کہ نزد ایش ارادہ بر آمدن حوزہ ہم داشت  
 صحیح ناگاہ چون بلای ناگہانی حوزہ بادشاہ بر ون عمر کوٹ رسیدہ از انجا کہ کار از دست رفتہ بود  
 لاچار شد ایاخان بعنوان عاصیان دست بستہ حاضر گردید بادشاہ ویرا بخود برداشتہ در لاگانہ  
 و یک کرد و رو پیہ گرفتہ لکرا باز بستو سیوی کہ با فاعنہ و شکار پور بردا و پوترہ حوالہ رفت  
 بہ افرائی خطاب شایقلی خان دادہ صاحبزادہ محمد مراد یانجان و غلام شاہخان بر غمال گرفتہ  
 یازدہم محرم سال ہزار و صد و پنجاہ و نہ از لاوکانہ مراجعت فرمود دراد آخر ذی قعدہ روز  
 کہ بادشاہ بر عمر کوٹ رسیدہ فوج مغلیہ در تمام سمندوار و شدہ بودند بخواصا خان بیات و  
 شاہویرد یانجان کرت شیخ شکر اللہ دستی خان جو بہ را از موضع اکہیم ستہ گروہی تہمتہ گرفتہ و افضل شہر  
 شدند حسب الامر شاہی با خود بردند آنگاہ اعیان بلدہ حسب زمان معہ آقا محمد کریم صفائی

بقدموس گیهان حسدیو رسیده فاضل سموات شده برشته پس آقا محمد کریم وکیل رعایا شد و سلطان  
سامیته از جانب شاه قلیخان نظامت ته رسیده در سال پنجاه و چهارم نوم شوره را که در حضرت نادریه  
خود را کم کرده بودند قریب زمین کند که جای قلبی است و موضع عنانی و کز و اریس و کبیر تعلقه چاکر کاله بسر کرد  
هوند و لکه شوره کرد و زیاده اندر رفته استیصال نمود و پس از آن فریب ارباب تماچی و طوغاچی و تهاچی و  
کابه و آسوسومره اربابان پرگنه و کله تعلقه چاچگان کردن باو ای ایات نمیدادند رفته تا بود ساخت  
در سال هزار و صد و پنجاه و پنج مظفر علیخان بیات بلیگر یکی برای آوردن جهازات شاهی که در صورت  
بند بیماری شدند از کراچی بند رسیده نواب شاه قلیخان بملاقاتش ورته شد و دو نیم ماه ورته فرج  
فرمود و در سال پنجاه و ششم طهاسب قلیخان سردار جلالت بتادیب داد و پو تره متوجه شده شاه قلیخان  
بمصلحت وقت گوشه گزیده لهذا مجدد و تفرقه عائد حال شد چون سلطان سامیته ناظم لیده و شیخ  
شکر الله طلب شاه قلیخان ته را خالی مانده بودند و مظفر علیخان بدیدن سردار شافته بود و چند روز  
حراست ته رضا بیگ وکیل شاهی برفاقت و اهل بیگ تمه عهده بندیه و انا دارا جواد ارباب ساجن اینه  
کرده پس از آنکه شاه قلیخان در پوره بدیدن سردار رسید و عطر خان پسر سم را بر غمال داده مر حوت  
نمود سلطان سامیته و شیخ شکر الله از ته آمدند در سال پنجاه و ششم جام هوتی مرزبان گلراله را به شیخ شکر  
نا بود و نموده جام مهر جایش نصب کرد و نگاه در سال پنجاه و ششم خود شاه قلیخان متوجه قلعہ کابنجی شده  
قهر اتر اکتشود و در پنجاه و نه تادیب کفره چینی که بعد فتح قلعہ کابنجی در مواضعات بدین و غیره آمده ام  
جرات زده بودند بست بهار شاه فقیر و غیره لشکر بمثل آمد اکنون سلطان فقیر نیکامی در گذشته در  
شکلی بجای معروف آسوده و پیش سو فقیر قائم مقاش شد در سال هزار و صد و شصت شفقار شاه  
روداده درین سال اعوانی رانان و ناراجه چند صد نفر چکی کوی بتاخت سواد لیده ته رسیدند سو  
فقیر و شیخ شکر الله مع بولخان جا که با استقبال شان برابر مرز اریس شیخ عالمیقام کردند چون بر قور  
مونی عبور شکر شد در اذان آن سوی ادب روزیم وقت مقابل هزاران از صدان شکست خفت  
خوردند بر اثر آن بدایت راناصاجزاده محمد خدا داد خان مؤشکر گران به ته رسیده سوبان مقصور  
از نظامت بهور گردیده بلاد فقیر باج منصوب مانده متوجه قلعہ رانا گردیده را خود در ریاسته شده  
قلعه را با تمام چند غلام بگذاشت آن خود و با جنود نامحدود و بجنگ مبارزت کردند سر انجام چون قلعہ

قلب بود بدست او بر خط مزور کشوده شد پس بعد ضبط قلم صاحبزاده مراجعت فرموده بعد چندی شیخ  
 شکرالله انار ابرت بخار جو کبک بکار حدیث مصالحوه از یاد فرود آورده کشت زغال شست و یک  
 احمد شاه باوشاه درانی با صاحبزاده در کابل و کابلستان تشنه یمن بدناوریکرده والی سنا اعیان میان نور محمد را  
 بکتاب شاه نواز نانی بوزانت در سال شصت و دویم صاحبزاده غلام شاهنجان و منظر خان از ایران  
 کردند در سال شصت و سه گل محمدی از اسان نائب نظامت تته شده و تین سال جزیره و مراد با بجان  
 و فوت شیخ غلام محمد که همایش بود رسیده شیخ شکرالله مامور و مانگی از راه حبه آوردن صاحبزاده  
 گردید در سال شصت و چهارم چهارم جبارت ردا از بند سیقه و جبارت شیخ شکرالله سحر کات و رسیده بعد از  
 صاحبزاده محمد مراد با بجان بدیدار  
 خان آره شهر آبا و سوم محمد آباد اقامت گردید صاحبزاده محمد خداداد خان که بدیدار بدیدار بدیدار بدیدار  
 دستار و رسیدی شده بود با من بدیدار  
 مراد با بجان بکار بکار بدیدار  
 اندک خلیفان بکمال آمد بدیدار  
 در و جزیره باوشاه از نیکو بوست بدیدار  
 باوشاه از نیکو  
 عنان لشکر شاهی سمت اردوی خدیو گویان روانه گردید بریل سکه وار دارد و شدسته روزی باطریس  
 مزاج شاهی بار نیافته تا آنکه زمین نوز شهره مضرب خیام خدیو گویان گردید و نقش کام بر لوح مور و ضد کبیل  
 مزبور شست قضا را در این ضمن والی ولایت بعارضه خنات کیهات کوریه محاذی کبیل میرود و زود شهر  
 صفرسنه الیه طلب شاه شهبان و اصل جهان جاووان گردیده صاحبزاده محمد مراد با بجان را که در این راه کوفت آنکه  
 سبا و چون سابق بر عمل رود از خدمت پدر تکلف گزیده بود بتاریخ شانزدهم شهریور کورسار امر  
 بلا اتفاق طلبیه بر صدر ایالت جلوس دادند بشنیدن این خبر باوشاه از حرقی که سالوت زده بوده بعباس  
 در عیان اغماض فرموده اسماعیل خان پنی تا محمد آباد رسیده چند سربچول بسرگردگی سید شاه محمد نام  
 پته و زتاد و فوجی فوجی و دیده ده تهار و نیکو و بدیدار  
 تا محمد آباد رسیده چند سربچول بسرگردگی سید شاه محمد نام پته و زتاد و فوجی فوجی و دیده ده تهار و نیکو

قریب ریگز ارباشر آردان اسماعیل خان صالح خان نام مروی از طرف گل محمد خان ستونی با خدایت  
 وارده گردیده پیش از آن محمد بیگ شاملو بطلب اعیان رسیده آقا محمد صالح را نائب نظامت تته کرده  
 با اعیان تته روانه آرد و شده بود آتذ ما آقا محمد صالح را بیدخل کردند و چون محمد بیگ اعیان را از  
 راه بمرحبت خصت داده وارد آرد و گردیده در تعیین نائب مالیات معاتب شده رقم امانت مالیات  
 بنام قاضی محمد محفوظ رسیده با زطلب اعیان آمد هنوز در اخذ قبول مالیات خلف ارشد قاضی با صالح خان  
 تکرار میکرد که در مضمین دلیل در با حبت مکانی تسلیم خانامه سران سرتی و محمد عطر خان بسبیل بر غمال  
 و قبول اضافی بر پیشش ممولی سند ایالت بطلب سر بلند خانی بنام محمد مراد با بنجان حاصل کرده موکل را  
 آگاه نمود اعیان تته از عرض راه بان خبر متوجه عمر کوٹ بدین والی نوشند و محمد مراد با بنجان متوجه  
 ملک گردیده نیابت نظامت بلده بنام شیخ ظفر اندر مقرر فرمود و سند تجدید از آسیب مصداق محکم  
 ان الملوک اذا دخلوا قریه انسدوا و ارسید محمد مراد و ملقبت نواب سر بلند خان نواب سر بلند خان  
 چون در سواد عمر کوٹ رسید دیوان کرد بل بندیکت و خلوت سر فزازی شرف ملازمت دریافت از آنجا حسب  
 کار پردازان پیش آمده زمین محاذی نصر پور را جهت تخیم عز و جلال آراسته بودند چون ورود  
 در آنروز واقع گردید و راندک ایام شهبه گزیده موسوم بمبراد آباد موسس گردید در پایان آنسال  
 متوجه مهم جام گکرالده شده بتدابیر صائب و محاریبات مناسبه کرد و فرکلی و پرا شکسته از کوریه مدبره نشاند  
 و زمین خورد او چته و لنجاری و میران و کچه بقبض آورده کچه را ارا ما دگاه مقرر فرمود و هر یک جارا  
 نقلی بآب ستین محکم داد بعد از آن دو سال دیگر بر فاه ملک رانده در سال چهارم تبدیل او ضایع  
 که تجدید زوال ملک بود اختیار نمود سران سرتی و عموم رعایا را بیا زرد و چون از دست تسلط چا پار  
 شاهی تنگ آمده بود خیال آن بسته که ملک اپاک فته گوشه گیر کرد و در آن پیش خزینه روانه بندر مسقط  
 می نمود در پایان سال با راده جلا از ملک بسکه جام گکرالده شد بدلیش بود و خواست ویرا از میان  
 بر وارد و ملکش بخش خاشاک بدست آرد برین بنان شکر تا تعیین از لیج جام کرده سران سرتی با جام  
 درین مصالح هم مصحف بود در این رانده پسندیدند و چون هر یک بکار خود در مانده بود اتفاق کرده  
 دست بیعت به جدرگان عالی میان غلام شاه بنجان دست داده شب سیزدهم ذی حجه هزار و صد و  
 هفتاد و کار خود توی ساخته صبحگاه بر حوالیش تاخته مع سران اسیر کردند صبحی روز سیزدهم ذی حجه

هزار و صد هفتاد و هجری برکشند کامرانی تکیه زده مجروحان دست بیدار حاکم مغضوب را بمراسم مراسم  
 بیمار زمره عنقریب بعد شش ماه عاشرای سال نو چون آب دریا آتش بر نخوس را محیط شد کوجبیده بار  
 محمد آبا و پدرش که موسوم باله با و بسته نشست همه امر اسیر بنامش نهادند مگر احمد یار خان برادر  
 حقیقی محمد مراد یاسنجان در خدا باد سر مرز و نیاورده و مقصود و نقتیکه سپهر شاه پدر را درین کار  
 غلطی کار گفته منتظر اراده دیگر نشست و آخر بعد تملی بظاهر داری آمده ملازمت کرده در انمضمین سخن  
 عزل مراد یاسنجان عطر خان که بر عمال حضور بود استغاثه کرده ملک بنام خود شد و اینجا احمد یار خان برایش  
 تهدید لشکر دید سر این بر خود کرده او م شده گفتند چون عطر خان از طرف شاه ایالت یافته است تا را  
 از اطاعت و کمال بندگی عالی صلاح و ملت را بیت و پنجم صفر سنه الهیه با جمیع لشکرت رگستان آمد  
 بعد چند منزل مقصوده رسیدن حشود عطر خان محمد مراد را استخلص کرده با اکثر سران سرانی روانه  
 انگوشد و بندگان عالی بانجامه سیل و راجه لیبی و چند سر فدائی متوجه پشته شده اند محمد عطر خان چون ملک  
 خالی یافت و احمد یار خان تدارک کارش دیده بود آمده در نو شهر مسکن گزید و اوایل ربیع الثانی محمد  
 مراد رسیده توقع او و سران بیان آن بود که این کار را عطر خان هر آینه جهت برادر کرده است از اینجا  
 کز حکومت سخت عرض الودع عطر خان آمدن برادر شنیده بی ملاقات امر کرد تا بخدا بادش نشاندند چند  
 ازین او از نظر مبادا و اما چون مقرر کرده شاه بوده چار لاچار با وی در ساختن محصلان شاهی  
 در امانت و تی بجدی سعی کردند و خود بنا بر ظلمت عالی و شدت تقاضای مالیات بر ملک حیفی صحب آورده  
 آه که مله یاران و دست و عای متحدیدگان بر آسمان شد و انمضمین بندگان عالی بجدت جهود ملهم  
 کامیابی ملک شده از حد و ادب و پور سو کبها و لپور مراجعت فرموده سه ماه جهاد تدارک دیده قره العین  
 دولت صاحبزاده محی سراج از خان راسع کوچ وین اینجا مانده در نصف رمضان متوجه بند گریه بند محمد  
 عطر خان با استقبال شان رفته بتایخ سلج رمضان بر ناله امر کس بیرون لوهری جنگ گاه معزز نمودند بندگان  
 عالی بتایید اقبال با وجود کمی لشکر بعد اندک زود خورد و تیر و تفنگ از آب گذشته بکوته میران منظره  
 شدند عطر خان و احمد یار خان و مقصوده بجز میت فاش جان نیا کامی بودند و او وی آراسته مفت  
 قدم نیزوزی گزید آند زود زود و ایش که عیب سعید بود سران سرای را از حجاب نقار بر آورده  
 ملزم رکاب نصرت کرده از لوهری بسوستان رسیده تیمار داری و اماندانی محمد مراد یاسنجان مغفور که

در آن چندگاه رحلت نموده بواقعی کرده او آخیزاه شوال هزار و صد و هفتاد و یک بار باد مذکور  
 تشریف فرمود صاحبزاده مو در مانده ما عنقریب بیدار و الا استعد کرده بود اندک ایام از آنجا  
 بمجد آباد نقل شده تتمه سال بگذشت در آغاز سال هزار و صد و هفتاد و دو باز اسباب ایام تفرقه  
 که پیشتر می محک حال صاحب اقبالان است مبدی شده بدین موجب که محمد عطر خان و احمد یار خان بعد بسمت  
 مذکور رفته بقلات افتادند و محمد نیر خاں با خلاص بندگان عالی شان از نزد خود مانده تا آنکه مجموع الویشاهی  
 بنا بر عیاشی بر آورد آورده اینها بعد از شاه شاهی و اصل را بدو گردیده بواسطه مسائل سر ایالت ملک  
 یافتند احمد یار خان بخصو را ند عطر خان بکنک عظامی خان نام امیری متوجه بند گردیده بندگان عالی  
 بصلتی وقت در ماه ربیع الثانی شش ماهه بپایه بریده شده و در کچه رسیدند و بند را در کارا کو چایند که در  
 موسوم بشاکر فرموده ار فادگاه کردند و در محاذات شاکر بندری لقب بشاه بند بسته اریاد و قلعه  
 مضبوط ساخته کوچ دین مو بازوی در ایقان نزد خلف نامدار محمد شهباز خان مانده بمقابلهت بر آورد  
 شدند چون از انظر محمد عطر خان بدست افغانه حزابی کنان مقصود و را مقدمه الحشش کرده متوجه  
 مقابلهت بود و عرض چند روز با استقبالش در زمین چاچکان رسیدند اول سخن از قتال رفته آخر در غایت  
 پیشرفت آنحال ندیده نوبت بمصالحه زدند و ملک به بخش قرار یافته از شاکر تاحد و دلفر پور سواد  
 ته پنجش بندگان عالی رسیده و تمه تمامی سندر سد برادران شنباز برین بندگان عالی بشاکر تشریف آوردند  
 و عطر خان بوشهر اقامت نموده تا رمضان برین بپایه بگذشت از آنجا که ریاست بالاستقلال نصیب  
 بندگان بود و تقاضا میان برادران لغات واقع شده و عالی بادشاه چنان شد که کار ملک از دست  
 عطر خان بر آمدنی نیست بنا بر علیه احمد یار خان اسپر را بر غمال داده سند ایالت بنام خود سخته متوجه  
 گردید بندگان عالی ازین آگاه گردیده در رمضان هزار و هفتاد و دو بهم کاسیابی با اصل متوجه شکر شدند  
 عطر خان بعبان حرکت بندگان عالی از اینسو و احمد یار خان از انظر یکبار و او قدرت باخته از شوه  
 لغزش خود بندگان میان غلام شهابخان ایچرا رور عید رمضان انظر نصر پور شنیده  
 متوجه پیشتر گردیدند احمد یار خان نیز انظر مانده ملک تمام نصیب ایلیای دولت ابد القصال گردید  
 پیش ازین در ایام محمد عطر خان کمال تمامه انواع اذیت عائد شده بود و بنجل تا ختن موله طهتی را قوم چکیه  
 که روز روشن بنی طرح خانهای آن محل شکسته با طینان تا ختنه و پس بپسینستی والی از دست نهادند

حیفی رفته که با فوق بران متصور نباشد با بخت تباریح و دویم شهر شوال کسندالیه نوشته محمد عطرخان رسید که  
از ملک رفته شهادت دادند و برادر م بندگان عالی بیشتر شده و اندامان زناقت بر او بدست آورد تا لا دکانه شتافته  
کامیاب جمیع آمال گردیدند سران کوسه که در شمال ایام قدرت خیزد با و تاخت فاحش برده بود و کعبه  
علف تیغ خون آشام کرده لشکر بمواضعات شان جهت تادیب نامزد شده پس مراجعت بپوشان  
اتفاق افتاد لشکر منصور قلمه جوید و ملک تلی سالک قلب جماعه کعبه سده اتاخته با اسر و قتل معاودت بنصرت  
کرد و در وقت خبر رسید که محمد عطرخان و مقصوده باغان سران و او و پوتره بخصوص بجاد و خان باز  
کوس کین لواخته آماده حرب و لشکر کشی شدند بی تعلق جیش مظفر را آن طرف بنصرت حرکت داده تا  
اپاره شده بسا سزائی و خود بجاد و خان را در صف جنگ کشته مخالفان را شکست فاحش داده مظفر را  
فرمودند چون اکنون از مخالفان و تسخیر ملک کللی خاطر جمع دید بتاریخ بیست و پنجم محرم الحرام هزار و صد  
و هفتاد و دو سه در بلده نو آباد الو سوم بشاهپور لشکر فرزند زنی در اربافته صاحبزاده رابع توابع  
از شاگرد خود خواند محمد قائم گوگلتاش یعنی دایه پیش از آن تکفیل جهات تته نائب نظامت آنجا  
شده بود وی آمنوطن غر بار از دست تعظم و بیداد کارکنان حاکم موقوف و ستم بجد افافته نجات داده  
درین سال جام و لیس صاحب ککر الی را که در ایام بودن بندگان عالی و رشا کبر و بعد عزیمت تسخیر اوطاق  
خلاف آیین اخلاص عمل آورده محمد صدیق و سب دیگر امر از جایجا کرده بتاریخ بیستم ماه غیر مظفر سال هزار و صد و  
هفتاد و چهار از قلوبا پوشیده کجج آدره افکنده پیش سر دوستی که از ابتدای ورود بدیده حاضر  
رکاب بود ملتزم بندگان عالی ماند در آغاز سال هزار و صد و هفتاد و پنج هجری از حضور کعبه یو گنیهان  
خطاب شاهپور و یخان لیس فزازی یکت بخیریل و نواز شهرهای دیگر رسیده همدین سال باز بتاریخ  
دا و پوتره بتحریک الویه اعلان تا خانپور صورت یافته بشفاعت سادات اوچاز عصیان موتی الهم  
اغراض عمل آورده مراجعت شد و در سال هزار و صد و هفتاد و شش نهم بیج الثانی تادیب کفره  
کجج حرکت و در ارض راه قلوب سدری مفتوح فرمود بر کوه الوند شکوه چاره و شیش هزار مرد  
کفره تیغ گردیدند پس بنصرت قلم را بیشتر گذاشته تا دوازده گروهی بیج ایلغار زدند و قصبات  
و قری بسیار تباخت و اطاعت رسید و قلوب بتا بندر و لکھیت بندر مسخر شدند سر انجام کعبه عجز رای  
کجج و زدن بر درصالح معاودت مظفر فرموده دویم حبسینه ایله وارد شاهپور گردیدند در سال هزار

و صد و هشتاد و هشت مکر عزیمت کج اتفاق افتاده در عرض راه قهرا قهر اقله مورد مفتوح نموده  
 به پنج گروهبی بهج دیره ژوندرا کج وسایل را در میان آورده بکرت صلح عطف عنان فرمودند بعد  
 مراجعت از کج بسبب کثرت خاک و باد از شاهپور قدیم نقل و بشاهپور جدید شد و از حسنو شایسته خطاب  
 مصمم الدوله باضافه منطاب سابق رسیده اکنون محمد عطرخان چون رفیقانش مثل مقصوده فقیر و گدشته  
 باز نام و فاسر کفصور پیوسته بود آمده ملزم رکاب میزدی و سرخرانه اقسام عطیات گردیده بفضل  
 ایزدی روز بروز تو سبج ملک افزونی اقبال لازم بندگان عالی است بی سال هزاره و صد و هشتاد و یک  
 از حضور خدیو گویان ایالت و پرجات حواله رفته در اوایل ماه سیح الشان سال مذکور به بندوبست آن  
 حدود متوجه شد و در عرض سه ماه هکی آن زمین را از خس و فاشاک پاک نموده پیر عمال از سران آنزمین کج رفته  
 هفت و هم حسب بفتح و فیروزی مراجعت و بشاهپور ورود فرمودند قضا را شکر ستعینه آنجا را با بقیه  
 بوسیان خصوص نصرت نام سه نامدار آنجا سال کامل بنوبت جدال پیش آمد و در این ضمن سردار چهارم  
 از حضور پادشاه آن ملک بنام خود شده ناظران این طرف بیدخل مراجعت کردند باز ببول الله و اعانت  
 اقبال در سال هشتاد و سه دیره غازیخان از قبض سر احواله اتهام بندگان عالی شد و بنا بر بندوبست تازمه  
 خود متوجه آن طرف گردیده بکصول کام و نخل مرام سعادت فرمودند و ضمیر دیره غازیخان حرمت سلطان عا  
 حاکم آنجا نامزد و الا حضور بندگان عالی گردید چون از ان پیش درزی بقده سال هشتاد و دو و بز مین  
 نیز بکوت که کوچی حصین است بکویز دار الملک شده بود و بنا قلمو حیدر آباد حصین در سینه اسامی یافته موموم  
 بحیدر آباد گردید و در برابرش شهرک بالاسه کوه کجسانت شهرک بناه مقرر عا با ساختند و در  
 ماه ذی حجه بعد مراجعت از دیره نقل بان قلمو شده است چون تا حصین کتیر میمنتد حالات صدق آرائی  
 سعانه عنان قلم را بدعالی دولت با عظمت معطوف ساخته شده اد تعالی شانه این خاندان کرام را  
 و اما بوز و اقبال نامور عرصه امانی و امانی داراد بالغبی و آل الامجاد بکدر نکورات سابق الترتام اسامی  
 و احوال حکام بلده تته رفته و بعد گل محمد خان خراسانی ناظمی سوانی محمد قائم کوکلتاش از جنس سلیمین رسید  
 بذا صاحب ملک پس کرده اکنون بیکت دین محمدی در محرم سال هزاره و صد و هشتاد و چهار حسب فقیر پنج  
 شنب نظامت تته شده ایزد تعالی این محروم سلیمین را بکثرت ابلت اهل اسلام مشر سار و بینه و  
 کمال کرده محقق نمائند که چون از تحری حالات طبقات ملوک و حکام و شد و تته فراغت دست داد

پادشاه سلطه  
 بوده غلام شاه نجف  
 در محکمات شاه نجف  
 کتیر

نیز بکلام  
 بنابر

بنابر التزام ذکر بعضی بلاد و قری محوشیح بزرگانش بالزم انجا که این قلیل البضاعتنا دیده اگر  
 اکنه بظهور الغیب تنبیه از کتب بحت و استخراج از السنه محض هر کس این سلسله شده با آنکه در وسع مقدور بصحت  
 مرویات قصوری نکرده مقتضای صدور سهو و نسیان که لازم بشریت است اگر بر زیادتی تحقیقات عزیزینی  
 موفق شود التماس اصلاح است همانا داخل ذکر خیر تواند شد و الله تعالی اعلم بحقائق الامور خسی و غنی  
 پوشیده نماید که چون بلده ملتان مدین جناب شیخ الشیوخ بهاء الدین ملتان است و تمام سن از تحت دست  
 ارادت آن در و نیز دوازده ساله چنانچه ذکر رفت اغلب اهل سند را جواب بجا که آنجا متعلق بوده و آنکه  
 ذکر بر اسد ملتان در هفت اقلیم بدین نرسید که ذکر شی از اول شی اصوب و اوضح بود ابتدای ازین خط  
 متبرکه میکند تا حاوی حالات سائرند شود ملتان طولش قزاق عرضش العاصم داخل بلاد اقلیم سوئم و الک  
 بلاد اردن شهر قدیمت کسی بر ابتدای بتایش وقوف نیافته قدم بنانی این مسکن اهل مدی ساهمه کس قابل  
 پیش از ورود محمد بن قاسم ثقفی ملوک با استقلال در و معتقد داشتند و بر ایان سند متعلق بوده و بیست و شش سلام  
 یکپندنگذشته بدست ملاصده افتاد از ملاصده سلطان محمود غازی متخلص فرموده بعد انقضای طبقه  
 غزنویان باز تصرف قزاق مطور آمده از ایشان بدست سلطان معز الدین محمد سوم رسید و تا سن سبع و اربعین  
 و ثمانمائه و قرض سلاطین دهمی بوده و چون در سن مذکور در هندوستان طوائف ملوک و داد و اسطه  
 صدقات هر منقول از حاکم عالی مانند جمهور زینیداران آن زمین که مرید سلسله علییه شیخ بهاء الدین زکریا ملتان  
 بود و شیخ یوسف قریشی را که توفیت خانقاه شیخ علییه الرحمة با متعلق بود و سلطنت بر داشتند و بر بنا بر او چه  
 بعضی اکنه خطبه بنامش خوانده اند وی با نظام و بام ملکاری بواجبی کوشیده راه سپهر سردار جماعه لکھان  
 که مقبره پیری و آنگذود در دست داشت و اباعن جدید متوسل مریدی آن سلسله بود دختر خود را بشیخ داده  
 و در صد و بر انداختنش شد تا آنکه بخدمه پیر خود و شهید ساخته و ارث ملک گردید و خود را سلطان قطب الدین  
 لقب داده سندی پیش از آن اوقاف مثل روزگار مانده با بجا مدت سلطنت شیخ دو سال قطب الدین شانزده  
 سال پس سلطان حسین بن قطب الدین لاکناه سی و چهار سال پس سلطان محمود بن فیروز خان لاکناه بیست و هفت  
 سال و چند ماه آنگاه سلطان حسین بن سلطان محمود بجا کومت نشسته بعد چند سال مرزا شاه حسن ارغون  
 چنانچه مذکور شده ملتان را صافی ننوده بکفرت باریاد شاه پیشکش کرد آنحضرت بکامران مرزا ولد خود داده  
 از ان قرار با متعلق دهمی شده دار الحکومت ولایت آن سلسله تا اندا اغلب را بگیر شاهزاده و معتز ایالت

اسرا نامدار بوده تا نادشاه پادشاه از لاهور این نظر قیام العقبین خود آورده و از و تا اکنون تحت فرمان احمد شاه  
 درانی است و در سلوته الافاق نوشته که در عهد عالمگیر کحوالی ملتان در زمین قوم نهاران چاهی عمیق حفر  
 میکردند و در حفیض چاه بصرتی قدری گل خون آلود بنظر سید ارمان رسید تا آنحضرت کرد و طفل ضعیف از گل آب  
 برآمد آن کودک را بدایه سپید تا بشیر بزرگ شد چون بحد تکلم رسید و تیز سید اگر و بکل طبع و زبان مجید گویند  
 آنگاه سعادت زیارت حرمین شریفین مشرف گردیده بزرگان این بلده از حد حضرت شکر کاند آسانی اکتفا فرست  
 حضرت المودین السمانت ولد محمد بن عبدالقادر بن محمد بن علی تخت از سادات آنجناب در منزل شریفین  
 فرمودند و سکونت گزیدند گویند که از ایشان پنجاه پسر خلف ماند و در هند و کران و فغان نقل  
 کردند بخواهد الحمید و را و در حکومت نموده الشیخ الکبیر بابا و الحی والدین شیخ بجا و الدین زکریا بن شیخ  
 ابو محمد بن شیخ ابراهیم بن شیخ عبدالقادر بن شیخ شهاب الدین بن شیخ زکریا بن شیخ نور الدین بن شیخ سراج الدین  
 بن شیخ وجد الدین بن شیخ مسعود بن شیخ رضی الدین بن القاسم بن الجعفر بن ابی بکر و در علوم ظاهر و باطن کامل  
 بوده از گل مریدان و اهل خلفای شیخ شهاب الدین سید در بیت نبوت شیخ در ملتان آمده توطن گردید  
 و شیخ الاسلامی آنجا زیست فرمود اهل سند اغلب از سرداران آن درند و اول کسی که از مشایخ سلسله ایشاد و در  
 جنبانیده اوست حواری عاد آتش و بوارق که آتش کاشمش نصف النهار اظهر روزگار و سن سی صد  
 شصت و در گذشته و در حصار قدیم ملتان بیاسود از گل مریدانش شیخ مخیر الدین عراقی و امیر حسینی صاحب  
 خطاب کنیز الرموز و زواد السافرن و زینبته الارواح است شیخ صدر الدین محمود زین الدین شید جانشین شیخ مذکور  
 بعد وفات پدرش درده سال تکمیل طالبان و مریدان اشتغال داشته ایشانرا همچو پدر و الا قدر کرامات بی شمار  
 روزگار است شیخ عثمان الدین فرزند حمید و خلیفه شیخ صدر الدین مسطور است مدت پنجاه و دو سال سجاده  
 پدر و سید بزرگوار نشسته طالبانرا براه مقصد میرسانید پس ولد ارشدش شیخ اسماعیل شهبید قائم مقام  
 گردید و عمر با استفاده طلبه علوم و سلوک رانده بوشیخ الاسلامی موروثی امتیاز برافراشته آنگاه شیخ صدر الدین  
 ثانی ولد شیخ اسماعیل شهبید بقرا را بایست و اجداد قائم مقام و سجاده نشین و مستولی مراقب بزرگ  
 ابا و شیخ الاسلام ملتان زینبته بعد شیخ رکن الدین ثانی ولد شیخ صدر الدین ثانی همچو ابا صاحب مقامات  
 علیا بسجاده نشینی شیخ الاسلامی اوقات ببرکات بانقضاء رسانید پس شیخ اسماعیل ثانی ولد شیخ رکن الدین  
 باوصاف اجداد مختص زینبته آنگاه شیخ یوسف ولد شیخ اسماعیل ثانی بقرا را ابا شیخ الاسلام ملتان

بوده پس چنانچه مذکور در سنج و اربعین و ثمانین مخصوص سلطنت شده بعد و سال شهسید کردید بعد  
 شیخ شهر اندر قائم مقام اجداد گردیده پس پیش شیخ بهاد الدین قائم مقام گردیده و فتنش مردن  
 از حد و حد اکثر مشایخ و عامی سنج مختص مریدی خود کرده از اولادش بسا بزرگوار سیر و بسیار شد و  
 ارشاد سائر سندر پر و اخته بکشت از لی مطابق عنوانی لاتدری نفس نامی ارض تموت در سائر قرا و ملاک کنند  
 آسوده اند تقریب اکثر ربی دلاکت مختص مذکور کرد و انشاء الله جزو ایشان خاطر این محرران بود که ذکر صاحب  
 سبک اوگان این سلسله علیه که در طبره موصوفه الی حال فتنه ممکن در این منتظم زبان خویش کردند تا ما آن از  
 بسبب عدم دریافت در عقده تعویق مانده اگر حیات یاری کند امید از کرم عمیم کرد کار آنکه آن تمنانیز بر آید  
 در ضمن اگر صاحب تو خفی موفق این سعادت شود از مولف مجازیل هر آنکه در شرف آید کنی که غ ذکر حق  
 چون ذکر اهل الله نیست. با و خارشوبات انباز و الله ولی التوفیق فضلی از اکابر علمای عصر بوده در حد  
 ناصر الدین قباچه میرد گاهی با شمع فنون کمال بوادی شعریه فرمودی محمد و حسام الدین اهل  
 روزگار و تحمل آند یارست در پاس آداب شیخ نهایت اهتمام در زین عیب القادر در حدیقه اولیا  
 نوشته که شیخ وراثتای راه و سفر از هر بقعه که میگردد شربت از برون استغفار اوضاع اهل آن میفرموده  
 اگر بکلیه شرح آراسته می یافت داخل میگردد و الا برون برون میگردد شربت او قاش اگر در عبادت و استغفار  
 طلبا مصروف بوده مرقدش در قریه که با همش نامی حسام پور است واقع سعید و شمشلی ملازم شایسته  
 مراد بخش بن عالمگیر شاه بود در شاعری لوای مهارت می افراشته بحکم مقوله من لایدرک الکلی باین  
 جزوی حالات که مشتی از خرد او باشد اکتفا فرشته اگر عزیز بی سبزه ایمنت را شاید او چه خطه نامی و  
 بقوه گرامی از قدیم توابع ملتان است از شمس از جمله شمس اکنه است که رای ساهیکسی بن شهسیر غلام شاه  
 آنرا بر عایعون محمول حکم انباشتن خاک فرموده بود تا از ارتفاع یافتند بر در و موران بنا تا منهدم کنون  
 از بهفت موضع به موضع بجز او چه کبلان او چه مخدوم جلال جهانیان و او چه غلبه بر ابراهیم آباد و چه تشبیه آنکه زمین  
 بلند از درج اهل الله و پیچ رسیدگان فدک است از متوطنان شمس عمید الحمید بن جعفر الملقب بالمؤید  
 من السواد که در ذکر ملتان گذشته بقدم بزرگی استغنی از او صفت زمانی بجا است آن خطه کامل  
 قامت رشد بر افراخته و گرد و خاندان کرامت و بجز طاری شد متاثر زبان اول محمد و شیخ عمید و  
 ملقب بعبد القادر ثانی و کدی شیخ محمد بن بشیر میر بن سید علی بن سید سواد بن سید احمد بن صغری الدین

بن سیف الدین عبد الوهاب بن سید السادات عوث الثقلین شیخ عبد القادر جلیانی علیہ السلام جامع علوم  
 منقول و محقول واقف بحال مزاج و اصول عارف با قدر از کمال شایخ میند است در او چه ششتر بار چه  
 گیلانی وارد شده هیچ کثیر از کفار و عصاة بشریت اسلام فتنه ساخته و آرا شکوه در سفینه الاولیای از  
 شیخ عبد الحق قادری و بلوی پوشیده که شیخ در اخبار الاحباب گفته است شیخ عبد القادر ثانی در  
 ولایت و ارث حقیقی حضرت عوث الثقلین بوده اند در اولادش ولایت و عزت و شرافت حسب  
 تواریخ سائر مذنبان همان بقوه میمون شیخ زین العابدین زینت عباد و زیبا اهل ارشاد و اولاد  
 مخدوم مذکور حاضر مرزا شاهن ارغوان است شیخ ابراهیم طویل چند ازا جل خلفای مخدوم  
 مسطور حاضر شیخ زین العابدین مذکور بضرط کرامت شهرت است شیخ من قادری و پسرش سید  
 شکر الله عرف شیخ بهیو قادری پشاپشت جناب حضرت عوث الثقلین سید سید باقر و حواهر  
 الاولیای ازین پدر و پسر روایات غریب نوشته سید کنج بخش ولد سید عبد القادر اکنون نشان بزرگی  
 و نشان بزرگی شکی صدر خلافت جد بزرگوار است بنا بر عدم دریافت تمام احوال اولاد آن مخدوم  
 بهمین آسانی اکتفا شده اگر چون الهی واقف اصل حال آن سلسله علیه گرد و انشاء الله در نوشته  
 می افزاید در ضمنی اگر صاحب توفیق موفق این سعادت شود و سه توفیق دویم حضرت مخدوم  
 جهاننیاں نام نامی آن معدن کمال سید جلال بخاریست جد متبرکش از بخارا بهندوستان آمد سید  
 جلال بزرگ چون بهستان رسید با شیخ بها و الدین اشتانی کرده ایشان چهار یا ندر سید جلال و شیخ  
 بها و الدین و سید عثمان مروندی و شیخ فرید سید جلال بزرگ بخاری چهار فرزند بود سید علی سید  
 سید محمد عوث سید احمد کبیر سید احمد کبیر را دو پسر آمد یکی مخدوم سید جلال جهاننیاں دویم سید را جو قال  
 هر دو از اجلا اولیا اند اگر چه مخدوم جهاننیاں را تربیت ظاهری و باطنی پدر ایشان نمودند اما  
 مرید شیخ رکن الدین شده اند و ایشانرا مخدوم جهاننیاں بسبب آن گویند که روز عید بر من  
 شیخ بها و الدین رفتند و التماس عیدی کردند آواز آمد که حق تعالی ترا مخدوم جهاننیاں کرد  
 عیدی تو همین است چون برو شیخ صدر الدین رفتند همین را شنیدند پس وقتی که بر دن آمدند  
 همگی کس نشانرا مخدوم جهاننیاں خواندند حوا ارق و کرامات از آنحضرت موقوف احصا ظهور یافته  
 وقتیکه در کوه بودند با امام عبده اشتر یعنی محبت می ورزیدند از که مزاجت کرده بدین رسیده

از شیخ

از شیخ نصیر الدین جلیغ دهلوی حزه خلافت پیشیه یافته با وجه آمده در سن هفتصد و هشتاد و پنج هجری  
 درگذشتند در من گرامی در او چه مطاف اهل الله واقع شیخ برهان الدین قطب العالم فرزند نجاشین  
 مخدوم جهانیان است در اولادش اکثری بزرگان صاحب حل عالم علوم ظاهر و باطن وجود  
 می یابند چنانچه در ذکر گجرات مرقوم گویند سید برهان الدین شیخی حقیقه تپید بر خاسته چون شب  
 تاریک بود بان ایشان بچوبی رسیده آزار یافت و می بودند که این سنگ است یا آهن یا چوب  
 چون صبح شد مردم آنرا دیدند و شنیدند که از زبان مبارک برآمده آن چوب پاره سنگ پاره آهن  
 و پاره چوب نیست اصلی بود در اشکوه در سفینه الاولیا نوشته که امروز که سال هزار و چهل و نه هجری است  
 آن چوب شکر به شکل مذکور زود اولادش در احمد آباد گجرات موجود است و فات ایشان در سن هشتصد  
 و پنجاه هجری مدت عمر شصت و هشت سال قبر در موضع بتوه مصفا احمد آباد گجرات موجود است  
 وفات ایشان در سن هشتصد و پنجاه هجری است سلطان محمود ناصر الدین ولد مخدوم جهانیان رسید  
 و این کاشف اسرار کانی جهات مریدان زریه سید فیض الله ولد سلطان محمود ناصر الدین مخدوم فیض  
 الهی صرف سلوک آگاهی بود سید اسماعیل ولد سید فیض الله مذکور بر راه آباخوش آشنا برآمده سید راجو ولد  
 سید اسماعیل سالک سبیل هدایت گذشته سید ابراهیم ولد سید راجو غلیل راه خدا برآمده سید قطب الدین  
 پسر سید ابراهیم قطب سمائی ارشاد و رشد بوده سید فضل الله ولد سید قطب الدین صرف فضل خدا بوده  
 پسرش سید نظام الدین ولدش سید راجو هر یک صاحب آیات با سوره گذشته سید حامی سید پسر سید  
 راجو و پسرش سید شکر الله پسرش سید داود و پسرش سید عثمان در سلک ارباب عرفان بفرط شدت نظرند  
 سید باقر بن سید عثمان مذکور نبه شیخ بهنو قادری مذکور مصنف ساله باقر الانوار است و هم در  
 در بلده او چه میان اعتکاف از حضرت رسالت شنید که یا ولای من قرا اللهم انک تعلم ذنوبنا ما نعلم  
 بعد کل صلوة احد عشر مرآت قضا الله تعالی کل حاجه من الدنیا و الآخرة ایضا در بیت و نیم شهر  
 رمضان سنه یک هزار و هفتاد و هجری آنچه از جناب مصطفوی شنیده در جواب اولیا آورده سید محمد مراد و  
 سید و ایه هر دو برادران سید باقر ولد سید عثمان مذکور صاحب حالت نیک گذشته سید جلال علی الله  
 لقب بن سید داود بخاری مذکور عم سید باقر و سید محمد مراد و سید و سایه برکت منهای جد بزرگوار  
 صاحب حال فعال برآمده مرید بیت شیخ ابوطالب که نصیبی موفور از معرفت اندوخته بود

سید نهار شاه از اولاد مخدوم جهانیان صاحب سجاوه جد بزرگوار بفرادان رشد و امتیاز گذشته اکنون  
 سید ناصر الدین چراغ آنمخل و جانشین اجداد برابر مرجع معتقدان در کمال استیسی است سید راجو  
 قتال بن سید احمد کبیر بن سید جلال بزرگ بخاری طرفه جلال و عزیز کمالی داشته در شاننش  
 هر چه نوشته آید کم است از خدمتش جماعه کثیر استغید بهره کمال شدند منجمله عارف اسم بهسمی که اصلش  
 از بلوچ سند است قاضی نوزاد در محالس المونین و پیر اوسلک جال با حال نوشته و میر عبد الرشید  
 در منتخب التواریخ خود شعرش شاهد لغتگی معنی جانور ابلق آورده سید علی اکبر بن سید حامد قتال از اولاد  
 سید راجو مذکور مصنف فوائد البخاری از جمله راویان جو اهل اولیا است شاه عیسی عبد الوهاب از اولاد  
 مخدوم جهانیان در اوچه مزارش مطاف اهل الله واقع سید چراغ شاه صاحب سجاوه شاه عیسی مذکور  
 معاصر عبد میان نور محمد بود و باستخلص داد و پوتر تا آمده اعزاز و انی یافت به بزرگی اتم موصوف  
 گذشته سید اسماعیل بخاری ساکن اوچه میر محمد باقر مصنف جو اهل اولیا از دور و اینها کرده  
 وی از اجتماع است که میر مذکور شانرا و حضور پیمبر دیده و لک سید عبد الرزاق و جد سید عبد اللطیف  
 ساکن سوستان که جد مادری محرر الحروف سید عبد اللطیف نام عرف سید هبتومی شود و بجای خود  
 ذکر رود اراده خاطر آنکه ذکر این خاندان بترتیب بزرگواران صاحب سجاوه داخل این نوشته تنقیح  
 نماید اما آنچه در وقت کتف یافت آسامی برحق و وجوه مذکوره بی ترتیب مندرج شده است سید  
 از کرم عمیم ایزد تعالی و تقدیس که بران تهادت اهل برسد و با کسی از اهل توفیق برین ذکر حمید  
 ساک طریق تحقیق شود شیخ نجفی اچیشی می کرامت و تقوی جانشین مخدوم جهانیان بزرگی  
 اتم دارشاد کمال زیت مزوده شیخ ضیائی صاحب کمال فیاض مریدان فیضیاب انوار  
 مخدوم جهان و از کمل مریدان بوده شیخ فضل الله بن ضیاء الدین العباسی مرید مخدوم جهانیان  
 و منسک زمره ارباب عرفان و ایقان است شیخ حماد قریشی شارح ایاد ارباب ارشاد و ایقان  
 مرید مخدوم جهانیان بود شیخ جمال و ریش اوی صاحب حل و قال مرید مخدوم جهانیان سید جلال است  
 شیخ اسماعیل عالی قاضی ابوالخیر و قاضی عبد الرحمن اجل اوچه اند و معاصر مرزا شاه حسن خاچه  
 بشفاعت ایشان سو شیخ زین العابدین شیخ ابراهیم مذکورین مرزا از قتل اوچه گذشته شیخ شجاع  
 بخاری داماد حسین لانگاه حاکم ملتان میان سجن صدیقی داخل زمره عرفای باویر و تقویت پیشش